

El benefici del grup germànic creix un 68,8% l'any 2004

Hotels Riu es ven el 3,2% del 'tour operator' alemany TUI per 115 milions d'euros

El principal accionista és ara el Grup Matutes amb una participació del 8,1%

Josep Pons
PALMA

La cadena hotelera mallorquina Riu ha venut per 115 milions d'euros la tercera part de la seva participació en el majorista alemany TUI. L'operació, confirmada per fonts de la Borsa de Frankfurt, ha consistit en la col·locació de 5,7 milions d'accions, equivalents al 3,2 per cent del capital del majorista alemany, a 20,25 euros per títol, en una operació en què la demanda va superar àmpliament l'oferta, segons els operadors borsaris.

Després d'aquesta venda, el Grup Matutes, controlat per l'exministre Abel Matutes, es converteix ara en el primer accionista de TUI amb el 8,1% del capital.

El desembre passat, un consorci format per tres empreses espanyoles -Hotels Riu, el Grup Matutes i la Caixa d'Estalvis del Mediterrani (CAM)- va formalitzar, a través del Deutsche Bank, la compra del 17,3 per cent de TUI, amb un desemborsament de 547 milions d'euros.

El banc alemany WestLB havia posat a la venda el 31,4 per cent de les accions del majorista per 950 milions d'euros. El 14 per cent que no va comprar el consorci espanyol va ser venut a inversors institucionals d'Europa i els Estats Units.

Abel Matutes

Amb aquella operació, Hotels Riu, empresa creada a Mallorca el 1953, va passar a controlar el 10 per cent del capital de TUI, considerat el primer majorista turístic d'Europa. TUI va evitar una oferta pública d'adquisició hostil i la fragmentació del consorci, que ha continuat cotitzant a l'índex Dax de la borsa de Frankfurt, amb les altres trenta primeres empreses d'Alemanya.

Ara la cadena mallorquina ha dut a terme una inesperada operació de desinversió que li ha reportat uns guanys de 115 milions d'euros gràcies a la venda del 3,2 per cent del capital de TUI. Hotels Riu va de-

cidir col·locar aquest paquet d'accions tot just després de conèixer els resultats del 2004. El majorista alemany va aconseguir el 2004 un benefici net de 532 milions d'euros, un 68,8 per cent més que a l'exercici anterior. Aquest significatiu increment va ser possible gràcies a la recuperació de l'activitat turística després de dos anys de dificultats.

Efectes borsaris

TUI va tancar l'exercici del 2004 amb un benefici net abans d'impostos i amortitzacions de 489,5 milions, i va duplicar els 242,3 milions aconseguits l'any anterior, tot i la caiguda d'un 6,1 per cent en el volum de negoci, fins als 18.046 milions, un descens que la companyia va justificar en els ingressos extraordinaris obtinguts el 2003 procedents de les desinversions.

En aquest marc favorable, Hotels Riu va posar a la venda el 3,2 per cent del capital per 115 milions d'euros. Ara, Riu encara controla el 6 per cent de TUI. Les accions de TUI van baixar a l'índex Dax de la Borsa de Frankfurt, amb una pèrdua d'un 1,6 per cent, fins als 21,2 euros. Aquest retrocés va eliminar els guanys del dia anterior, quan el majorista va presentar resultats millors que els previstos i va anunciar més creixement per al 2005.

Nissan contracta 350 treballadors per fer front a l'elevada demanda

Els empleats seran destinats a la Zona Franca i Montcada

Redacció
BARCELONA

El fabricant automobilístic japonès Nissan va anunciar ahir que contractarà en els propers dies uns 350 treballadors que es destinaran als centres de la Zona Franca a Barcelona i Montcada i Reixac. La mesura, segons l'empresa, està destinada a fer front a l'elevada demanda del nou vehicle Pathfinder.

La companyia va explicar ahir que el motiu d'aquestes incorporacions és la implantació d'un tercer torn de producció en les dues fàbriques. Aquest torn es vol posar en marxa el dia 9 de maig, unes tres setmanes abans del que inicialment

estava previst.

La companyia japonesa va justificar aquest increment de la producció a causa de "l'èxit que està experimentant el nou Pathfinder, recentment introduït al mercat europeu".

La planta de la zona Franca de Barcelona també està fabricant unitats del model Pathfinder per atendre les comandes que arriben des d'Austràlia i d'altres mercats europeus.

Augment de la producció

La previsió de producció d'aquest model de cotxe el 2005 a la planta de la Zona Franca és de 170.000 unitats, cosa que suposarà un increment aproximat del 38% i un

rècord en la història del centre.

Així, Nissan haurà incorporat, des de juny de 2004, més de 1.200 persones per a les seves plantes ubicades a l'Estat. Per l'empresa, "això indica l'elevat nivell de compromís aconseguit després de l'acord del conveni col·lectiu firmat l'any passat, que va significar una important millora de la competitivitat de la planta".

La companyia va explicar que imparteix cursos de formació a tots els treballadors de nova incorporació per "garantir un alt nivell de qualitat del Pathfinder, que és el vehicle amb més valor afegit fabricat a l'Estat espanyol".

TANT X TANT

Balança fiscal i balança comercial (i II)

RAMON TREMOSA I BALCELLS

Departament de teoria econòmica, Universitat de Barcelona

Dèiem dissabte passat que les ja publicades balances comercials (vegeu la pàgina 28 de l'AVUI del 16 de gener del 2003), en tant que fluxos de béns que s'exporten i s'importen entre les diferents comunitats autònomes, no tenen res a veure amb les encara secretes balances fiscals, en tant que diferència anual entre els impostos que una comunitat paga al govern central i la despesa pública que aquella rep d'aquest. Per aprofundir en aquesta tesi recomano un llibre publicat per l'editorial Pòrtic i Omnim Cultural l'any 1999 i que, amb el títol *El dèficit fiscal de Catalunya amb Espanya: una anàlisi divulgativa*, va ser escrit per un dels economistes catalans amb més projecció internacional, que el va signar amb el pseudònim Úrsula de Serrallonga.

És cert que Catalunya, en el context espanyol, exporta béns més que no pas n'importa, per bé que des del 1986 el comerç exterior català ha experimentat un canvi espectacular. En quinze anys hem passat de vendre només al mercat espanyol a exportar gairebé tant a la resta del món com a la resta de l'Estat. Segons un estudi publicat a la revista *Nota d'Economia* de la Generalitat (número 72, 2002), les empreses industrials catalanes mitjanes i grans amb més de vint treballadors van facturar l'any 2000 85.000 milions d'euros, els quals es van repartir de la manera següent, per àmbits geogràfics: 30% a Catalunya, 37% a la resta de l'Estat i 33% a la resta del món. I segons els informes trimestrals d'economia catalana, que publica Caixa Catalunya, el superàvit comercial català amb la resta de l'Estat ha baixat del 14,4% del PIB català del 1991 al 3,4% del PIB català del 2002, en paral·lel a uns creixements espectaculars de les exportacions catalanes en aquest mateix període.

Quan els consumidors espanyols compren productes catalans ho fan de manera voluntària: els diners van d'Espanya cap a Catalunya perquè les mercaderies han fet el camí contrari. Hi ha

Contenidors en una terminal del port de Barcelona

qui seguint aquest argument cau en la temptació de dir: "Si els espanyols no tinguessin diners no ens comprarien productes". I això és ben cert. El que no és cert, però, és que això vulgui dir que a nosaltres ens interessi donar-los diners (a canvi de res) per tal que ens puguin comprar mercaderies: a cap botiguer català no li interessa sortir al carrer a regalar diners perquè la gent entri tot seguit a comprar productes amb aquests diners. ¿A un botiguer li interessa regalar 100 euros a canvi que la persona que els rep se'ls gastí a la seva botiga, per exemple comprant uns pantalons? Clarament no, ja que abans de la donació i de la venda el botiguer té 100 euros i uns pantalons; al final del dia el botiguer només té 100 euros, per la qual cosa no només no ha guanyat res, sinó que a més ha perdut els pantalons. Qui ha sortit clarament beneficiat és el receptor dels diners: no tenia ni diners ni pantalons i al final del dia disposa d'uns pantalons... que no li han costat res. El dèficit fiscal català, en tant que flux de diners que surt del nostre territori cap a la resta de l'Estat sense contrapartida, no es compensa amb el superàvit comercial que encara presenta avui Catalunya amb Espanya. L'estancament relatiu de l'economia catalana en el context europeu, en contrast amb l'espectacular creixement que mostren altres nacions i regions de l'Estat, s'explica en bona part per la descapitalització creixent que patim en favor de la capitalització d'altres territoris. El procés de canvi de locomotora econòmica a Espanya, per fer de Madrid també la capital econòmica mentre manté la capitalitat política, serà imparabile si els catalans no hi posem remei: la inèrcia consolidada pel centralisme intervencionista liberal del PP en el període 1996-2004 és tan forta que, sense un decidit cop de timó, en poc temps estarà del tot servida.